

بۆكان له ئەمرو و له مێژوودا

نووسینی: تاهیر علیار

بۆكان له بیرەوهریهکانی عهقید بهکر عهبدولکهریم ههویزی دا(بهشی 1-4 کۆتایی)

نامه‌ی هه‌مه‌ره‌شید خان و سه‌ر له‌شکر هومایونی

ئهو پۆسته(سه‌یتهره‌یه‌ی)که له‌مه‌وبه‌ر باسما‌ن کرد له‌ئێوان رینگه‌ی سه‌را، سه‌قز بۆ پشکنینی خه‌لکی دانرا‌بوو ، رۆژێ ماشینی‌یک له‌سه‌قزمه‌وه به‌رمو سه‌را ده‌یه‌وئ بروات ، له‌کاتی پشکنین دا له‌گیرفانی یه‌کی‌کیاندا نامه‌یه‌ک ده‌دۆزنه‌وه که له سه‌ر له‌شکر هومایونییه‌وه بۆ هه‌مه‌ ره‌شیدخان نووسرا‌بوو، هه‌روه‌ها هیندیک که‌ل و په‌ل و شه‌کر و چاشنی پێ ده‌یی بۆ نیوبراو. کابرایان هینایه‌ لام بۆ قاراوا. هه‌رچه‌ند نامه‌که به‌ ناسایی نووسرا‌بوو به‌لام به‌ناشکرا تیبینی ئه‌وه‌ده‌کرا که‌نه‌ینیه ک له‌ئێوان هه‌ردووکیان دا هه‌بوو. هومایونی ئومیدی سه‌رکه‌وتنی بۆ خان ده‌کرد . وینه‌یه‌کی نامه‌که‌م نووسیه‌وه‌و پاشان نامه‌ی شتوومه‌که‌کانم داوه ده‌ست کابرا که‌یه‌گیه‌ینته ده‌ست هه‌مه‌ره‌شیدخان . کۆپی ئهو نامه‌ی‌شم نارده‌خزمه‌ت هه‌زره‌تی پێشه‌وا بۆ مه‌هاباد . سه‌رکرده‌ی پۆسته‌که که سه‌عید ناغا بوو به‌نه‌ینی تێم گه‌یاند که‌له‌و‌لامی نامه‌که‌ی بۆ هومایونی گه‌لێک وره‌بایت و جا چ ژن بێت و چ پیاو به‌وردی بپشکێنرێ و و‌لامه‌که‌بگیریت.

ماوه‌ی ده‌ رۆژیک تێپه‌ری کردبوو ، رۆژیک دوا‌ی نیوه‌رۆ له‌ پۆسته‌که‌وه کابرایه‌کی پیری سه‌رسپی ، پشتن سه‌وزی با‌لابه‌رزیا‌ن هینایه‌ بنکه‌ی قاراوا(شه‌یخ مه‌لا حۆسینی)ناو بوو. گه‌لێکی هه‌ول دا‌بوو که رینگه‌ی به‌دن بچینه‌ زیاره‌تی گۆری مه‌زاره‌که‌ی شه‌یخی (دۆزه‌خ ده‌ره) که که‌وتبووه خوارووی سه‌قزمه‌وه به‌لام وازیان لێ نه‌هینابوو و زۆر به‌وردی پشکنی بوویان و شانیه‌که به‌سه‌ر و ریش و مووه‌کانی بن باخه‌لی دا دین و هه‌ر له‌بن باخه‌لیدا نامه‌یه‌کی لوول دراو وه ک کاغزه‌مجگه‌ره ده‌دۆزنه‌وه، کاتیک که‌ کرده‌مه‌وه دیتم و‌لامی هه‌مه‌ره‌شید خانه‌ بۆ هومایونی . گه‌لێک به‌ سه‌روپۆته‌لاکی شه‌یخ مه‌لا حۆسین دا هاتمه‌ خوارێ و پیم ووت : ئه‌رئ مه‌لا تو له‌ لایه‌ک به‌ به‌رگی مه‌لایه‌تی و له‌ لایه‌کی دیکه‌ش به‌ پشتنی سه‌وزی شه‌یخایه‌تی و به‌و ته‌مه‌ن پیرایه‌تیه‌ چ به‌زمیکت له‌جاسوسی داوه. ئایا تو هینده‌ ته‌مه‌نت له‌ ژیا‌ن دا ماوه، دل به‌چ پاشه‌روژیکت خۆش ده‌که‌ی که خه‌یا‌نه‌ت و خۆفرۆشی له‌ می‌لله‌ته‌که‌ی خۆت ده‌که‌ی ؟ مه‌لا ده‌بیت نموونه‌ی نیشتمان په‌رمه‌ری بێت ، پیم وایه‌خویندووته‌وه که(حب الوطن من الایمان) ه ئه‌وه‌ی نیشتمانی خۆی خۆش نه‌وئ ئه‌وه ئیمانی نیه. ئایا کوردستان نیشتمانی تو نیه؟ ئه‌گه‌ر وایه ئه‌ی بۆچی بۆ مائی دنیا‌یه‌ خه‌یا‌نه‌تی لێده‌که‌ی؟ دیا‌ره به‌ کریگیرا‌ویت ، ئیدی چی دیکه‌ت له‌ وه‌زیتر پێ نالیم . پاشان مه‌لا سویندی خوار د ئیدی جا‌ریکی دیکه‌ بپرا‌ی بپرا‌ی رینگای خراپه‌کاری و سیخو‌رایه‌تی نه‌گرت . نامه‌یه‌کیشم نارده‌خزمه‌ت هه‌زره‌تی پێشه‌وا پاش ئه‌وه‌ی که‌وینه‌یه‌کم بۆخۆم له‌سه‌ر گرته‌وه.

هه‌ر له‌رۆژانی کۆماری مه‌هاباده‌وه تا کۆتایی پێهاتنی ، که به‌داخه‌وه ده‌لیم ، چ ئهو نامانه و چ گه‌لێک نامه‌ی تر و دوکومینتی (و‌ئانق) زۆرم لا بوون که له‌ مه‌رگه‌وه‌ر له‌ مائی سه‌ید عه‌بدولاه‌فه‌ندی نه‌ه‌ری له‌گه‌ل هه‌موو ناوما‌له‌که‌مدا جیم هینشبوون و له‌به‌ر زرووفی ناله‌باری خۆم و هه‌لاتم هه‌ر رۆژه به‌ لایه‌ک دا گشتی فه‌وتان و به‌ده‌ستم نه‌که‌وتنه‌وه.

ده‌ست به‌جێ پاش ئهو نامه‌گرته‌ هینزیکم نارد و له‌ دوورمه‌وه ئاب‌لووقه‌ی گوندی سه‌رایان دا بۆ ئه‌وه‌ی خان هه‌یج ده‌رفه تیکی چوونه ده‌رمه‌وه نه‌بیت تا فه‌رماتیک له‌ کۆماری مه‌هاباده‌وه دیت . پاش ئه‌وه‌ی که هه‌زره‌تی پێشه‌وا نامه‌که‌ی به‌ ده ست ده‌گا به‌ برووسکه‌یه‌که هه‌مه‌ره‌شیدخان له‌فه‌رمانه‌یه‌تی ده‌خات . دوابه‌دوا‌ی ئه‌وه هه‌مه‌ره‌شیدخانیش نامه‌یه‌ک بۆ پێشه‌وا ده‌نووسی که له‌ویدا به‌رگری له‌خۆی و له‌را‌بردووی ده‌کات و من تاوانبار ده‌کات که گۆیا ناکۆکیم له‌گه‌لی دا هه‌یه و پیلانم بۆ داناره. هه‌ر له‌و نامه‌یه‌دا ده‌نووسی به‌نامه‌ی ره‌بیبی به‌کرکی نه‌ناسراو منت شکاندوه و له‌ فه‌رمانه‌یه‌ت خستوم به‌لام من کابرایه‌کی نیشتمان په‌رمه‌ر ...هتد . به‌لام نامه‌که‌ی لای پێشه‌وا پووجه‌ل کرا‌بووه. پاش سێ رۆژیک له‌ ناکاو مه‌لا مسته‌فا گه‌یشته قاراوا. به‌ دریزی مه‌سه‌له‌که‌م بۆ گیرایه‌وه ئه‌ویش فه‌رمووی : هه‌مه‌ره‌شید خان مه‌سه‌له‌که‌ی

وا بۆ پېشمورا ھۆنیوتمەوہ کہ گۆیا ئەوہ پېلانیکەو تۆ دانتاواہ و لەبەر خاتری من بوہ تا ئەو لەم مەیدانەدا ھیچ دەسەلاتیکە نەمینی و من جیگەہی ھەموو دەسەلاتی ئەو بگرمەوہ.

لە ولام دا بەریز مەلا مستەفام ئاگادار کرد کہ ئیمە لە کوردستانی عێراقەوہ لە گەل ھیزی بارزانیکاندا ھاتووین خۆشمان بە سەربازی بەرۆحیەت و خەباتگێر دەزانین و لەسەنگەری دژ بە دوژمن داین لە پیناوی مافی کورددا. لەوانیە مەلەو ریگا پیرۆزەدا شەرفی شەھیدبوونیشمان پێ بیریەت و بۆ ھیچ مەبەست و بەرجەوہندیەکی تایبەتی خۆمان نەھاتووین جگە لەوہی کہ پاراستنی کۆمارمەکەمان لەپیلان و دەستدریژی کردنی دوژمن لە ھەموو شتیکی دیکە لا گرینگترە، ھەر و ھەر زۆر نامەردیە بۆ کەسێک کہ خۆی بە دلسوز و کوردپەرورە بزانی بۆ مەبەستیکی تایبەتی خۆی یان تێخویندنیوہی خزمایەتی یا خود برادەراییەتی و خوشەوییەتی یەکیک ھەستێ بە تاوانبار کردنی مەرفیکی پاک و کوردیکی خاویں یا خود پلانی بۆ درۆست بکات و پاشەل پێسی بکات. ئەمە خوو رەوشتی کەسێکی پاک نیە، لەبەر ئەوہ من خۆم گەلێک لە وە بە بەرزتر دەزانم و لە بنەمالەیکە و اش نیم کەئەو جۆرە ریگایە بگرمەبەر . بەدنیاییشوہ دەئیم گەر گومانم لە خۆفروشی و نادلسۆزی ھەر کەسێک ھەبێ ئەو بەگۆیژەہی توانا و دەسەلاتم ریی لێ دەگرم . ئەہی گۆیا ئیمە سەربازی کوردستان نین؟ تۆ بلیی شەرکردنەوہمان لەسەنگەری دژ بەدوژمندا سەیران و رابواردن بیت ؟ گەلێک شادمانم کہ ھەر کوردیک ببینم جگەر سۆزی نەتەوہکەہی بیت . بەلام مخابن لەو رۆژەہی کہ ھەمەرشیدخان بوہتە فەرماندە و ھیزی بارزانیکانە خراوتە بن دەست ھیچ کاریکی ئەوتۆی نەکردوہ کہ بەرژوہندی تیدا بووبی . بەلکو بە پێچەوانەوہ کہ دژی ئەو بەرژوہندیە بوہو ھەموو شت لەپیناوی سوودی تایبەتی خۆیدا بوہ. دەسا پتوہندی کردنی خان لەگەل ھومایوونی دا بەچ دەقەبلیندری ، ئەمە لە کاتیکی دا کہ لە گردی مامەشا ژومارمیک لەجوامیرانی قارمانی کوردی بە شەھیدکردن دا جگە لە ژومارمیکە زۆر لەبریندار . ئیمە پیمان خۆش بوو کہ ھەمەرشیدخان سەرکردەیکە دلسۆزی و ابایە کہ سەری ھەموومان بلیند بکردبایەو ببوایە بە نموونەیک بۆ گشت سەرھۆزەکانی کورد بەلام مخابن کەوا دە رنەچوو .

ئەوجا مەلا مستەفا ئاگاداری کردم کہ دەیوئ بچیتەسەرا بۆ دیدەنی ھەمەرشیدخان بەلام من ئەو چوونەم بەباش نە زانی چونکہ مەترسیم ھەبوو کہ خیانت لە مەلا مستەفا بکا بەلام وەک پێی وتم کہچوونی بۆ ئەوئ بەرژوہندی تیدایە. بەر لەوہی بچیت نامەیکە بۆ ھەمەرشیدخان نووسی ، لەولامدا خان نووسیووی : خوشحالم بەھاتنەکەت بەلام تکایە رەییس بەکر لەگەل خۆت نەھینی چونکہ ناحەقی لەگەلمدا کردوہ و دوژمنە و نامەوئ چاوم پێی بکەوئ. ئەو رۆژە مە لا مستەفا بەخۆی و سی چەکارەوہ چووسەرا . شەو کہ گەرایەوہ لە گەل یەک دانیشتین و فەرمووی : ئەو کابرایە رووخاوە، نەرواتەوہ عێراق ، ریگای بۆ چۆل بکە، نامەوئ کوشتاری لێ بکری ھەر چەندە کہ دەزانم تاوانەکە گەرە و ئاشکرایە. پیم ووت گومانم لەوہدانە خۆ ئەگەنا بۆچی بەرەو عێراق ھەلدیت . با لە مەھاباد بمینی و بی تاوانی خۆی بسە لمینی ، جا من بە پووستی دەزانم کہ ئەو کابرایە بدریتەدادگا و سزای خەیانەتکاریکەہی وەرگری و تاوانەکانیشی بۆ ھەموو کەس ئاشکرا بیت ، بەلام مەلا مستەفا ریگای نەدام . ناچار بووم کەریگەہی چوونە دەرەوہی لە سەرا بۆ چۆل بکەم و ئەویش بەرە و عێراق رویشت .

دروست بوونی تێپیک لەکۆماری کوردستان دا

دوای رویشتنی ھەمەرشیدخان فەرمانیک دەرچوو کہ مستەفا خوشناو ببیتە جی نشینی ، لەھەمان کاتیش دا فەرمانیکە دیکە دەرچوو کہ تێپیک (فرقەیک) بەنیوی جەبەہی سەردشت ، بانە پیک بیت چونکہ ئەو نیوچانە گەلێک ئالۆزی تیکەوتبوو و ھەرچی دیھاتی گەرە بوو لەلایەن عەشیرتەکانی بانەو سووتیندراوون ، تەنانت کاک عەولاخان و عە شیرتەکەہی ئاوارەبوون و گشتیان لە نیوچەہی رەبەت گیرسابوونەوہ. بۆ فەرماندەہی ئەو تیبە من ھەلژیردرا بەلام بە رلەوہی فەرمانەکەم بەرەسمی بەدەست بگات مۆلەتی پشودانم وەرگریو کہ بچمە مەھاباد . لەقاروا دەرچووم و گە یشتەمبۆکان . لەوئ بەریز شیخ ئەحمەد بارزانیم بینی و کاک عیزەت عەبدولعەزیزیشی لەگەلداو. بارزانیکە زۆریش جەبەہی سەقزیان بەجی ھیشتوو و ھاتبوونە ئیرە. زۆرەیان سەر بە بەتالیونی 3 ی من بوون . جەنابی شیخ ئەحمەد کہ چاوی پیم کەوت فەرمووی بۆ کوئ دەچی ، ئەو ھەموو بارزانیکە بۆ ھاتوئە ئیرە؟ پیم ووت منیش سەرم سوور ماوہ کہ بۆچی جیگەہی خویان بەجی ھیشتوہ رەنگی بۆ زیارەتی جەنابان ھاتبن. منیش مۆلەتم ھەبە کہ بۆ رۆژیک بچمە مەھاباد

و لهوکاتهوه که له جبهه‌ی شهر داین پشوم نډاوه. پیم وایه که یهک لهو نهفسرانه‌ی هر له مهاباد دانیشتون ماویه ک بچنه جبهه.

لیره‌دا کاک عزیزت به ولام هات ووتی نه‌خیر بیستومانه له مه‌لا مسته‌فا زویر بوویت بویه ده‌جینه مهاباد. لهو بارزانیانه ش بهر له‌وه‌ی که جنابی شیخ نه‌محمد بیت هر وایان زانیوه بویه جبهه‌یان به‌جی هیشتوه. حه‌زرتی پیشه‌وا داوای له‌جنابی شیخ کرده که بیت تا نه‌هیلئ لهو جبهه‌یه به‌جی بیان چونکه هیچ هیژیکی دیکه نیه که لهو جبهه‌یه بپاریزی و پیشی دوزمن چول ده‌بیت. لهو‌جا جنابی شیخ نه‌محمدیش فرموی: من پیم خوشه که مسته‌فا خوشناو له جیهیکی دیکه دست به‌کار بی (دواتر بوه به‌ریو‌به‌ری پولیسی مهاباد) نیسته‌ش له‌زمانی منه‌وه به بارزانی بلئ که پیوسته‌هر هم‌موویان بگه‌رینه‌وه جی‌گای خویان. له‌لام دا پیم وتن کاک عزیزت هیچ کاتیک نه‌وه له من روونادات که دل‌م له مه‌لا مسته‌فا برنجی، چونکه لهو زیاد له‌پنویست ریزم لی ده‌گرئ و گشت نه‌فسره‌کانیش لای مه‌لا مسته‌فا ریزیان هیه به‌تاییه‌تی من که خوم وهک عوبه‌یدولا داناه. جا لهو هو‌اله‌ی که تو بیستوته و له‌لایمن هر که‌سیکه‌وه بیت راست نیه. پاشان له جنابی شیخ نه‌محمد پرسی بچی له مسته‌فا خوشناو زویرن به‌تاییه‌تی که له‌پیش له دلسوزی دا وهک هر یه‌کیک له نیمه وایه‌وه خه‌باتیکی زوری کرده و قوربانی به‌خوی دمدات. فرموی چما نازانی که شتیکی له‌سهر بارزانیه‌کان نووسیوه؟ پیم ووت که هیچ شتیکی ناگادار نیم و له‌راستیشدا نه‌مدزانی که‌چی نووسیوه. فه رموی نووسیویتی که بارزانیه‌کان شهر ناکمن، به‌که‌لکی هیچ نایمن، جی‌گای متمانه‌نین، پیوسته هیژیکی دیکه‌ی نا بارزانی (بارزانی نه‌بیت) بیته جبهه‌وه نه‌وانه بگه‌رینه‌وه نیو عه‌شیره‌ته‌که‌ی خویان و به‌که‌لکی سهر‌بازی نایمن.

راسته‌که‌ی سهرم سوورما چونکه هم‌مووی یهک هه‌فته ده‌بوو که لپیرسراویتی لهو جبهه‌یه‌ی وه‌رگرتیوو، له‌وجا تیناگم که بچی له‌وه هه‌لو‌یستی بو. گه‌لیک هه‌ولم دا قه‌ناعه‌ت به‌جنابی شیخ بکه‌م که رنگ بیت ناحه‌زیک لهو قسانه‌ی هه‌ لیه‌سنیبت و مسته‌فا خوشناو شتی وای نه‌وتیبت به‌لام لهو پروای ته‌وای و ابو که مسته‌فا خوشناو لهو قسانه‌ی کرده‌وه و له‌بهر له‌وه نه‌یده‌ویست که لهو بیته فرمانده‌ی بارزانیه‌کان و فرموی که ده‌بی من بچه جی‌گای مسته‌فا خوشناو. پیم ووت جنابی شیخ پیوسته بهر له‌هه‌موو شتیکی بارزانیه‌کان بگه‌رینه‌وه جی‌گای خویان منیش جارئ ده‌چمه مهاباد و پیوستم به‌پشودان هیه. له ری‌گای مهاباد واریکه‌وت که شیخ محمد خالیدی شیخ نه‌محمد و شیخ جه‌مالی شیخ نه‌حمه د بۆ له‌وی ده‌چوون.

روژی دواي له‌وه‌ی که گه‌یستمه مهاباد چومه سهردانی حه‌زرتی پیشه‌وا که له‌وی کومه‌لک له سهروک عه‌شیره‌ته کانی له‌خزمت دابوو. که چاوی پیم که‌وت فرموی: بچی وا دره‌نگ هاتی، له‌وا چهند روژیک ده‌بیت که‌نار دوومه به شوینتا و چاوه‌ریت ده‌که‌م. پیم‌کوت که هیچ فرمانیکی به‌وجورم بۆ نه‌هاتوه، نیسناس که لیرم به‌هوی پشودانی خومه‌وه هاتووم. له‌وجا فرموی، هر چنده له‌ورؤ فریا ناکه‌وی به‌لام هر له نیسته‌به‌دواوه هرچی سهر‌بازیکی بارزانیبت له نیو مهاباد دیت و ده‌ستت ده‌که‌ون کویان بکه‌رموه سبه‌ینی ده‌جیت بۆ ره‌به‌ت.